

ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘICKÝ A KATASTRÁLNÍ SAMOSTATNÉ ODDĚLENÍ KONTROLY A DOHLEDU

Pod sídlištěm 1800/9, Kobylisy, 182 11 Praha 8
IČ: 00025712, tel: 284 041 111, fax: 284 041 201, e-mail: cuzk@cuzk.cz, ID DS: uuaaatg

Sp. zn. ČÚZK-06905/2023-21
Čj. ČÚZK-08282/2023

V Praze dne: 24. 4. 2023
Vypraveno dne: 24. 4. 2023

ROZHODNUTÍ

Účastník řízení:

Ing. XY, nar. x. x. xxxx, bytem XXXXX (dále jen „obviněná“), na základě plné moci zastoupena JUDr. Pavlem Dostálem, advokátem se sídlem advokátní kanceláře Krajinská 251/16, České Budějovice 1, 370 01 České Budějovice

Český úřad zeměměřický a katastrální (dále jen „úřad“) jako orgán věcně a místně příslušný podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 359/1992 Sb.“), k řízení a rozhodnutí o odvolání obviněné ze dne 6. 3. 2023, doplněném dne 20. 3. 2023, proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Českých Budějovicích čj. ZKI CB-P-1/237/2022-29 ze dne 20. 2. 2023, vydanému ve věci přestupku na úseku zeměměřictví, vymezeného v § 17b odst. 2 písm. a) zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zeměměřictví“) v odvolacím řízení, vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) ve spojení s částí druhou, hlavou VIII správního řádu **r o z h o d l** podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu

t a k t o :

1. Odvolání obviněné proti výroku 2. rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Českých Budějovicích čj. ZKI CB-P-1/237/2022-29 ze dne 20. 2. 2023 se vyhovuje a napadené rozhodnutí se mění tak, že výrok 2. napadeného rozhodnutí zní:

„Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích ukládá podle § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví za tento přestupek Ing. XY

pokutu ve výši 142 000 Kč

(slovy stočtyřicetdvatisíce korun českých). Pokuta je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet u České národní banky, číslo účtu 3754-17720231/0710,

variabilní symbol xxxxxxxxxx, konstantní symbol 1148 pro úhradu převodem z účtu, 1149 při platbě složenkou.“

2. V ostatních částech se odvolání obviněné proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Českých Budějovicích čj. ZKI CB-P-1/237/2022-29 ze dne 20. 2. 2023 zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích (dále jen „inspektorát“) vydal dne 20. 2. 2023 rozhodnutí čj. ZKI CB-P-1/237/2022-29 (dále jen „nové rozhodnutí inspektorátu“), v němž **výrokem 1.** uznal obviněnou vinnou z přestupku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, kterého se měla dopustit tím, že dne 3. 6. 2019 ověřila pod pořadovým číslem ověření xx/2019 výsledky zeměměřických činností, konkrétně elaborát zjišťování průběhu hranic vnitřních obvodů komplexní pozemkové úpravy v katastrálním území XXXX (v obci XXXX, v okrese České Budějovice), dále jen „elaborát ZPH“, a s ním související záznam podrobného měření změn č. XXX z téhož katastrálního území, (dále jen „ZPMZ XXX“), přestože obsahovaly vady a nedostatky popsány v odůvodnění nového rozhodnutí inspektorátu. Tím obviněná nedodržela svou zákonnou povinnost, vyplývající z § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví, který stanoví, že fyzická osoba s úředním oprávněním (tj. úředně oprávněný zeměměřický inženýr, dále jen „ÚOZI“ nebo „ověřovatel“) je povinna jednat odborně, nestranně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci při ověřování výsledků zeměměřických činností uvedených v § 13 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona o zeměměřictví. **Výrokem 2.** byl obviněné uložen trest pokuty ve výši 175 000 Kč. **Výrokem 3.** byla obviněná v souladu s § 95 odst. 1 přestupkového zákona a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 520/2005 Sb.“) uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

I. Průběh řízení před správním orgánem prvního stupně

[2] Inspektorát rozhodoval v dané věci již podruhé. Jeho první rozhodnutí ve věci čj. ZKI CB-P-1/237/2022-20 ze dne 29. 9. 2022 úřad v odvolacím řízení shledal nezákonným, a proto jej rozhodnutím čj. ČÚZK-42546/2022 ze dne 14. 12. 2022 zrušil a věc vrátil inspektorátu k novému projednání. Úřad ve svém rozhodnutí rovněž zavázal inspektorát k provedení přestupkového řízení a dokazování tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nebudou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad rozhodnutí s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Inspektorátu bylo uloženo zabývat se úvahou, zda se jedná o spáchání jednoho přestupku, nebo více přestupků, které by inspektorát projednal ve společném řízení. Zároveň bylo inspektorátu uloženo, aby podrobněji rozvedl své správní uvážení vedoucí k výši ukládané pokuty, zejména pak pokud jde o vliv jednotlivých okolností uvedených v § 38 až 41 přestupkového zákona na výslednou výši pokuty. Inspektorát měl také zjistit a náležitě zdůvodnit, zda je obviněná pachatelem přestupku jako fyzická osoba nebo jako podnikající fyzická osoba. Rovněž bylo inspektorátu uloženo, aby při případném posuzování osobních poměrů obviněné dostatečně zdůvodnil, jakou měrou přihlédl k jí navrženým důkazům, resp. proč k těmto důkazům nepřihlédl vůbec.

[3] Inspektorát v rámci své pravomoci, která je mu svěřena § 4 písm. b) zákona č. 359/1992 Sb., vykonal dva dohledy nad ověřováním výsledků zeměměřických činností, které jsou využívány pro katastr nemovitostí České republiky a státní mapové dílo. Dohledy byly provedeny podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů. Kontrolovanou osobou byla obviněná a výsledky dohledů byly zaznamenány v protokolech o dohledu, a to čj. ZKI CB-D-29/428/2021-18 ze dne 24. 2. 2022 (dodatek protokolu po zapracování podaných námitek a jejich vyřízení ředitelem inspektorátu, dále jen „Protokol1“) a čj. ZKI CB-D-36/475/2021-20 ze dne 25. 10. 2021 (dále jen „Protokol2“). Oba provedené dohledy se týkaly elaborátu ZPH a s ním souvisejícího ZPMZ XXX, které ověřila v souladu s § 12 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví obviněná.

[4] Z výsledků provedených dohledů inspektorát usoudil, že existuje důvodné podezření ze spáchání přestupku na úseku zeměměřictví obviněnou. Inspektorát tedy z moci úřední v souladu s § 78 přestupkového zákona ve spojení s § 46 odst. 1 správního řádu zahájil řízení o přestupku, definovaném § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví. Oznámení inspektorátu o zahájení správního řízení čj. ZKI CB-P-1/237/2022-1 ze dne 29. 4. 2022 bylo obviněné doručeno dne 13. 5. 2022, čímž došlo k zahájení správního řízení.

[5] Dne 2. 6. 2022 byl inspektorát vyrozuměn o zastupování obviněné JUDr. Pavlem Dostálem, advokátem se sídlem advokátní kanceláře Krajinská 251/16, České Budějovice 1, 370 01 České Budějovice.

[6] Dopisem čj. ZKI CB-P-1/237/2022-7 ze dne 6. 6. 2022 byla obviněná inspektorátem informována o shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí a poučena o svém právu vyjádřit se k nim. To učinila prostřednictvím svého právního zástupce dne 8. 6. 2022.

[7] Dne 24. 6. 2022 proběhlo ve věci ústní jednání nařízené inspektorátem, které pokračovalo dne 28. 6. 2022 a 7. 7. 2022. V jeho rámci obviněná doložila vyplněný formulář přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2021 jako podklad, ke kterému by mohlo být přihlédnuto při stanovení výše pokuty. Svá vyjádření, učiněná v rámci výše uvedených ústních jednání, obviněná následně doplnila přípisem, doručeným inspektorátu dne 12. 7. 2022.

[8] Obviněná byla dopisem čj. ZKI CB-P-1/237/2022-19, ze dne 1. 9. 2022 (doručeným tentýž den) informována o doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí a byl jí stanoven termín pro seznámení se s nimi (do 9. 9. 2022). Na tuto výzvu obviněná nijak nereagovala.

[9] Dne 29. 9. 2022 vydal inspektorát rozhodnutí čj. ZKI CB-P-1/237/2022-20 o spáchání přestupku obviněnou. Proti němu se obviněná úspěšně odvolala. Úřad svým rozhodnutím čj. ČÚZK-42546/2022 ze dne 14. 12. 2022 výše uvedené rozhodnutí zrušil a věc vrátil inspektorátu k novému projednání.

[10] Inspektorát pokračoval v řízení dle dispozic úřadu, opětovně vyhodnotil dostupné důkazy a po zaslání sdělení o shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí (čj. ZKI CB-P-1/237/2022-28 ze dne 25. 1. 2023), na které obviněná nereagovala, následně vydal nové rozhodnutí inspektorátu. Obviněná v něm byla uznána vinnou z přestupku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, kterého se měla jako fyzická osoba dopustit z vědomé nedbalosti tím, že dne 3. 6. 2019 ověřila pod pořadovým číslem ověření xx/2019 výsledky zeměměřických činností, konkrétně elaborát ZPH a ZPMZ XXX, přestože obsahovaly vady a nedostatky popsané v odůvodnění nového rozhodnutí inspektorátu. Tím mělo dojít k porušení povinností obviněné v pozici ÚOZI, které jí plynou z § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví, tj. jednat odborně, nestranně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci při ověřování výsledků zeměměřických činností uvedených v § 13 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona o zeměměřictví. Takovým jednáním byla dle inspektorátu naplněna skutková podstata přestupku podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví. Inspektorát dále vyhodnotil, že promlčecí doba byla podle § 32 odst. 2 písm. a) přestupkového zákona přerušena oznámením o zahájení řízení o přestupku a ve spojení s § 17b odst. 4 zákona o zeměměřictví proto uplyne až po 8 letech od jeho spáchání. Inspektorát tedy dospěl k závěru, že odpovědnost obviněné za přestupek dosud nezanikla.

[11] Při hodnocení nedostatků výsledků zeměměřických činností inspektorát vycházel z obsahu Protokolu1, Protokolu2 a spisů souvisejících s provedenými dohledy. Inspektorát zmíněné vady a nedostatky podrobně rozebral v části II. odůvodnění nového rozhodnutí inspektorátu (v odst. 30. až 100. na str. 6 až 46) a konfrontoval je s podmínkami, které jsou uvedeny v zákoně č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „katastrální zákon“), vyhlášce č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „katastrální vyhláška“) a Návodu pro obnovu katastrálního operátu a převod (čj. ČÚZK-01500/2015-22 ze dne 30. 1. 2015, ve znění dodatku č. 1, vydaného jako čj. ČÚZK-14085/2018-22 ze dne 18. 12. 2018), který uvedené právní předpisy dále rozvádí a podrobněji popisuje jejich aplikaci (dále jen „Návod“).

[12] Vzhledem ke značnému počtu vytýkaných vad je úřad seřadil do tematicky blízkých skupin a pro přehlednost rovnou doplnil argumentací, kterou obviněná uvedla ve svém odvolání. Pro účely odvolacího řízení jsou skupiny vad označeny pořadovými čísly:

1 Formální nedostatky elaborátu ZPH

1.1 Chybějící část elaborátu

[13] Inspektorát v odst. 30. nového rozhodnutí inspektorátu konstatuje, že součástí elaborátu ZPH nebyly pomocné grafické koncepty, jak vyžaduje část 4.2.6.1 písm. e) bod č. 1 Návodu. Přesto obviněná elaborát ZPH ověřila, že svými náležitostmi a přesností odpovídá právním předpisům, čímž podle inspektorátu nenaplnila svou povinnost, uvedenou v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví. Toto pochybení bylo inspektorátem popsáno v bodech č. 1, 19, 29, 36, 43, 91, 114, 124, 135, 142, 148 a 154 Protokolu¹. Inspektorát zdůvodnil důležitost pomocných grafických konceptů a z toho dovodil, že jejich absence v elaborátu ZPH je závažným porušením předpisů.

[14] K tomu obviněná ve svém odvolání uvedla, že dle Návodu jsou koncepty součástí elaborátu tehdy, pokud existují. Jejich neexistenci v daném případě omlouvá jejich poškozením, způsobeným špatným počasím. Dle sdělení obviněné měla ale komise všechny potřebné údaje k dispozici v elektronické podobě, proti čemuž nikdo z členů komise nic nenamítal. Z toho důvodu tuto skutečnost obviněná ani neuváděla v technické zprávě.

1.2 Nedostatky v soupisu nemovitostí

[15] V odst. 31. nového rozhodnutí inspektorátu se uvádí, že na obale soupisu nemovitostí nejsou uvedeni vlastníci, kteří se nedostavili ani neposlali své zástupce. Na obale soupisu nemovitostí je v této věci odkazováno na vlastní soupis nemovitostí, nicméně ve skutečnosti je informace o přítomnosti vlastníků uvedena v prezenční listině. Uvedení údajů o přítomnosti nebo nepřítomnosti vlastníků v jiné části elaborátu není popsáno v technické zprávě. Toto pochybení bylo inspektorátem podrobně zachyceno v bodech č. 2, 17, 27, 34, 41, 89, 112, 122, 133, 140, 146 a 152 Protokolu¹.

[16] Obviněná k tomuto pochybení ve svém odvolání uvedla, že vzhledem k velkému počtu vlastníků je na desky soupisu nemovitostí neuváděla, nicméně vyhotovila prezenční listinu, která je součástí soupisu nemovitostí, a potřebné údaje z ní vyplývají. Z toho důvodu nepovažovala za nutné o tomto odchylném postupu informovat i v technické zprávě.

[17] Inspektorát obviněné v odst. 47. a 61. nového rozhodnutí inspektorátu vytkl uvedení již neplatných způsobů využití stavby, což opřel o kontrolní zjištění v bodech č. 11, 51, 54, 58, 61, 66, 68, 71, 76, 78, 80 a 84 Protokolu¹ a v bodech č. 23 a 77 Protokolu². Inspektorát argumentoval povinností provést revizi údajů souboru popisných informací, která vyplývá z § 49 odst. 3 katastrální vyhlášky a bodu 4.2.3.1 a přílohy č. 16b Návodu.

[18] Obviněná k tomuto bodu zopakovala v nezměněné podobě své tvrzení z minulé verze odvolání, že se shoduje s inspektorátem na ryze formálním typu vytýkané vady, nemající vliv na převzetí dokumentace katastrálním pracovištěm (ač v novém rozhodnutí inspektorátu není v tomto bodě nic takového uvedeno – pozn. úřadu). Ke skutečnostem uvedeným v odst. 61. nového rozhodnutí inspektorátu se pak obviněná hájí tím, že tyto údaje jsou automaticky generovány ze souboru výměnného formátu, který tyto údaje obsahuje.

[19] V odst. 48. a 50. nového rozhodnutí inspektorátu bylo s odkazem na body č. 13, 14, 15, 21, 49, 62 až 64, 74, 97, 104, 106 až 110 a 117 z Protokolu¹ a bod č. 11 z Protokolu² obviněné vytknuto, že ze soupisů nemovitostí (a dále i z náčrtu zjišťování hranic a technické zprávy) není seznatelné, jaké hranice byly skutečně předmětem zjišťování a jaké jen měřicky ověřeny bez účasti a vědomí vlastníků.

[20] S výše uvedeným obviněná nesouhlasila a dle jejího názoru je z dokumentace zjištěné, jaké hranice byly šetřeny a jaké převzaty. Obviněná argumentovala označením hranic v náčrtu, označením LV a vysvětluje další označení, které v elaborátu ZPH užíla. Rovněž ve svém odvolání odkazuje na stanovisko úřadu čj. ČÚZK-23559/2021 ze dne 17. 1. 2022,

jehož obsah má podpořit jí provedený postup při ověřování hranic s lomovými body, u kterých je evidován kód charakteristiky kvality souřadnic (dále jen „kód kvality“) 3, a to bez účasti dotčených vlastníků

[21] Inspektorát dále obviněné vytkl nedostatky v obsahu soupisu nemovitostí, jako jsou chybějící parcely, podpisy vlastníků, nebo celé listy vlastnictví. Souhrnně je v odst. 62. nového rozhodnutí inspektorátu odkazováno na výsledky dohledu, a to body č. 24, 25 a 26 Protokolu2. Typově stejné pochybení je pak uvedeno v odst. 96. nového rozhodnutí inspektorátu, které odkazuje na bod č. 82 Protokolu2.

[22] Obviněná se k tomuto bodu vyjádřila odkazem na svůj komentář k odst. 50. nového rozhodnutí inspektorátu (resp. k bodu č. 11 Protokolu2). K chybám, uvedeným v odst. 96. nového rozhodnutí inspektorátu se nijak nevyjádřila.

1.3 Nepřehlednost náčrtů

[23] Inspektorát obviněné v odst. 39., 40., 52. a 95. nového rozhodnutí inspektorátu vytkl nepřehlednost náčrtů zjišťování hranic, způsobenou nevhodnou volbou měřítko náčrtů a nevyhotovení detailů tam, kde to podrobnost zobrazované situace vyžaduje. Pro podrobnější popis je u těchto vad odkazováno na body č. 5, 47, 128 a 137 Protokolu1 a body č. 13 a 75 Protokolu2.

[24] Obviněná k této části vytýkaných chyb uvedla, že dle jejího názoru jsou náčrtů čitelné, což obhájí skutečností, že byl výsledek zeměměřické činnosti převzat Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrálním pracovištěm České Budějovice (dále jen „katastrální úřad“ nebo „katastrální pracoviště“). Rovněž ve svém odvolání uvedla, že výřezy obrázků, uvedené v novém rozhodnutí inspektorátu, jsou rozmazané a neodpovídají vzhledu v původní odevzdané dokumentaci.

[25] V návaznosti na body č. 9, 50, 53, 57, 60, 65, 67, 70, 75, 77, 79 a 83 Protokolu1 je v odst. 46. nového rozhodnutí inspektorátu jako vada elaborátu ZPH deklarována skutečnost, že se v kresbě text překrývá s mapovými značkami, případně s mapovou kresbou. To podle inspektorátu vede k nečitelnosti celé situace. Konkrétně pak inspektorát uvádí, že u zmíněných bodů Protokolu1 nebyl text, vyjadřující čísla popisná, umístěn v souladu s částí 4.2.5.1 písm. a) bodem 6. Návodu, tedy podél linie obvodu budovy poblíž vchodu, ale byl umístěn uprostřed znázornění budovy a překrýval značku budovy.

[26] Obviněná ve svém odvolání na tuto část reagovala jen sdělením, že čitelnost je seznatelná z celkové dokumentace.

1.4 Nejednoznačně nebo chybně dokumentované činnosti při šetření hranic

[27] V novém rozhodnutí inspektorátu je v odst. 38. s odkazem na body č. 4, 46 a 55 Protokolu1 obviněné vytýkáno nerozlišování vlastnické a nevlastnické hranice při postupech šetření a zobrazení výsledků šetření hranic.

[28] K této skutečnosti se obviněná ve svém odvolání nijak nevyjádřila.

[29] Inspektorát v odst. 41. nového rozhodnutí inspektorátu obviněné vytýká nedodržení bodu 4.2.5.1 písm. g) Návodu tím, že pro vyznačení rozhraní částí katastrálního území dotčených a nedotčených obnovou katastrálního operátu použila chybný typ čáry. Inspektorát uvedené pochybení popsal v bodech č. 6, 20, 30, 37, 44, 48, 92, 115, 125, 136, 143, 149 a 155 Protokolu1.

[30] K této skutečnosti se obviněná ve svém odvolání nijak nevyjádřila.

[31] V odst. 94. nového rozhodnutí inspektorátu je obviněné vytýkáno neuvedení rozporu mezi stanovením obvodu pozemkové úpravy a zařazením pozemku mezi nesměňované, s odkazem na kontrolní nález popsáný v bodě č. 74 Protokolu2.

[32] K této skutečnosti se obviněná ve svém odvolání nijak nevyjádřila.

[33] S odkazem na body č. 16, 59, 65 a 85 Protokolu2 je v odst. 54., 55., 57. a 99. nového rozhodnutí inspektorátu obviněné vytýkána nejednoznačná dokumentace šetřených hranic, tj. že z elaborátu ZPH není jasné, zda byla hranice šetřena nebo převzata. V různých částech elaborátu ZPH si popsané skutečnosti protiřečí a v technické zprávě není postup popsán vůbec. V soupise nemovitostí rovněž není zmínka o upozornění vlastníka při případném převzetí původních výsledků zeměměřických činností. Obdobné pochybení je uvedeno rovněž v odst. 65. nového rozhodnutí inspektorátu s odkazem na bod č. 31 Protokolu2. Na nedostatky technické zprávy je pak souhrnně poukazováno v odst. 100. nového rozhodnutí inspektorátu, které odkazuje na body č. 83 až 86 Protokolu2.

[34] Obviněná k tomuto uvedla: „...v podmínkách z KP a dle 5.2 Návodu se dosavadní body s KKV 3 ověří, a pokud není překročena mezní odchylka pro body s KKV 3, ponechají se dosavadní souřadnice a číslo bodu“. Vytýkané pochybení, popsané v bodu č. 65 Protokolu2, ponechala obviněná bez reakce. Dále pak argumentovala tím, že „(...) se jednoduše nedomnívá, že TZ (technická zpráva – pozn. úřadu) má být psána jako obhajoba pro ověřovatele. Ze závěru Rozhodnutí ZKI však vyplývá, že problémem je málo podrobný popis v TZ, což však nemá vliv na vyšetřený průběh hranice.“

2 Chybný postup při šetření hranic v terénu

2.1 Hranice nešetřené podle skutečného průběhu v terénu

[35] V odst. 32. až 37. nového rozhodnutí inspektorátu je obviněné kladeno za vinu, že hranice pozemků nebyly šetřeny podle skutečného stavu v terénu, jak ukládá § 42 odst. 1 katastrálního zákona, resp. § 50 odst. 1 katastrální vyhlášky. Místo toho byl i v případech existujících rozhrad vyšetřen průběh hranic tak, jak byl vytyčen podle obsahu dosavadního katastrálního operátu (tzv. „předvytyčení“). Tento postup byl obviněné vytýkán obecně v bodu č. 3 Protokolu1, konkrétně pak pro případy šetření v terénu znatelného rozhraní různých druhů pozemků (body č. 22, 24, 25, 31, 32, 39, 45, 101, 131, 138, 144 a 150 Protokolu1). Obdobně je pak obviněné v odst. 53., 58., 59., 60., 63., 64., 66. až 74., 76. až 93. nového rozhodnutí inspektorátu vytýkáno chybné šetření hranic dle jejich skutečného průběhu v terénu nebo nedostatečné zachycení detailů šetřených hranic, případně zcela chybějící zobrazení výsledků šetření v elaborátu ZPH s odkazem na body č. 14, 18, 21, 22, 28, 29, 32 až 36, 38 až 40, 44, 46 až 48, 52 až 54, 56 až 58, 61, 63, 64 a 67 až 73 Protokolu2.

[36] Na tyto vytýkané vady obviněná ve svém odvolání reaguje popisem činností, které byly údajně provedeny před samotným provedením předvytyčení (např. porovnání zaměření skutečného stavu s dřívějšími výsledky zeměměřických činností). Dále argumentuje tím, že s daným postupem souhlasili členové šetřící komise (z nichž někteří jsou rovněž ÚOZI), vlastníci dotčených pozemků a nakonec i katastrální úřad tím, že vyhotovenou dokumentaci převzal. Obviněná pak ve svém odvolání podrobněji komentuje body č. 22, 24, 25, 31, 32, 39, 45, 101 a 144 Protokolu1 a dále body č. 14, 18, 21, 22, 29, 32, 34, 39, 40, 46, 47, 52, 54, 56 až 58, 61, 64, 67 a 73 Protokolu2. Ve většině případů obviněná zastává jiný odborný názor na průběh hranice a jeho správné vyšetření, než jaký vyjádřil inspektorát. Rovněž namítá rozpornost některých tvrzení inspektorátu při konfrontování nalezené hranice s mezní polohovou odchylkou ve srovnání s názorem inspektorátu v bodě č. 11 Protokolu2 (uvedeno v odst. 50. nového rozhodnutí inspektorátu – pozn. úřadu). Ostatní vytýkaná pochybení pak ponechala obviněná ve svém odvolání jen s obecným komentářem, popsaným výše. K bodu č. 38 Protokolu2 obviněná doplnila poznámku, že sám úřad tento bod zpochybnil ve svém předchozím rozhodnutí ve věci.

2.2 Odborné nedostatky při konfrontaci skutečné a evidované hranice pozemku

[37] Inspektorát s odkazem na body č. 7, 52, 69, 72, 85, 86, 93, 94, 99, 102 a 105 Protokolu1 obviněné v odst. 42. nového rozhodnutí inspektorátu vytýká nedostatky, spočívající v neřešení rozdílů mezi šetřenou a evidovanou hranicí pozemku. Inspektorát konstatuje, že stanovení obvodu pozemkové úpravy je sice v kompetenci Státního pozemkového úřadu, ale obviněná se jako ověřovatel elaborátu ZPH nijak nevypořádala se zjištěnými rozdíly mezi evidovaným a skutečným stavem hranic pozemků. Inspektorát následně v odst. 43. nového rozhodnutí

inspektorátu uvádí, že u kontrolních zjištění uvedených pod body č. 52, 93, 94 a 105 v Protokolu1 se jen částečně ztotožňuje s argumentací obviněné, nicméně u bodů č. 12, 69 a 86 Protokolu1 je dle inspektorátu zavinění obviněné jednoznačné, když nerespektovala původní výsledek zeměměřické činnosti nebo stav v terénu.

[38] K této části rozhodnutí inspektorátu obviněná uvádí, že naopak počítala s variantou úprav hranic při vytváření projektu komplexní pozemkové úpravy. V zásadě pak rozporuje názor inspektorátu a polemizuje nad tím, zda se má šetření obvodu pozemkové úpravy podřizovat budoucímu projektu pozemkové úpravy, či zda jej nemá brát v potaz. S odkazem na body č. 52, 69 Protokolu1 obviněná uvádí, že jí přijaté řešení usnadnilo následné směny pozemků nebo jejich částí v rámci následné pozemkové úpravy. Zjištění v bodu č. 86 Protokolu1 vyvrací tvrzením, že v době šetření měl plot jiný průběh, než v současné době. U bodů č. 93, 94, 99 a 102 argumentuje nejednoznačností nalezeného rozhraničení pozemků (křovinný porost), po kterém měla být dle inspektorátu hranice šetřena.

2.3 Odborné nedostatky při zjištění chybného geometrického a polohového určení

[39] V návaznosti na body č. 11 a 84 Protokolu2 je v odst. 50. a 98. nového rozhodnutí inspektorátu obviněné vytýkáno, že při kontrolním zaměření bodů na obvodu pozemkové úpravy, u kterých byl evidován kód charakteristiky kvality souřadnic (dále jen „kód kvality“) 3, nesprávně odborně vyhodnotila dosažené odchylky na těchto bodech a nezjistila, že kódy kvality 3 jsou u daných bodů evidovány chybně. Tím byl zvolen i jiný přístup k šetření této hranice.

[40] Na svou obhajobu obviněná uvádí, že na příslušných lomových bodech hranic nebyly kontrolním měřením překročeny mezní odchylky pro kód kvality 3 a tím pádem byly všechny podmínky, dané předpisy, dodrženy. Obviněná dále uvádí: „*Nelze počet čtyř bodů brát jako soubor měřených bodů téže váhy a posuzovat je dle teorie chyb.*“

[41] Inspektorát v odst. 51. nového rozhodnutí inspektorátu s odkazem na bod č. 12 Protokolu2 uvádí, že obviněná ignorovala chybné zobrazení hranic a vědomě je takto vyšetřila. Z příslušných částí elaborátu ZPH nevyplývá, že by s vlastníky projednala následný jiný postup. Zjištěný rozpor není dle inspektorátu nijak zmíněn v elaborátu ZPH (konkrétně ani v soupise nemovitostí, ani v technické zprávě).

[42] K tomuto bodu obviněná uvádí, že chybný zákres záměrně ponechala k vyřešení až do vlastního návrhu pozemkové úpravy, který se s uvedenou chybou vypořádal. Dle sdělení obviněné s tímto řešením souhlasila i komise pro zjišťování hranic.

3 Chybná stabilizace lomových bodů hranic pozemků

[43] V návaznosti na body č. 8, 23, 56, 73, 82, 87, 95, 96, 98, 100 a 103 z Protokolu1 je v odst. 45. nového rozhodnutí inspektorátu obviněné kladeno za vinu, že nestabilizovala lomové body hranic pozemků trvalým způsobem podle § 91 odst. 1 katastrální vyhlášky. Stejně pochybení je popsáno v odst. 76. nového rozhodnutí inspektorátu s odkazem na bod č. 46 Protokolu2. Inspektorát dále vytýká chybně realizované zajišťovací míry k dočasně stabilizovaným bodům, což odporuje části 4.2.2.12 a příloze č. 15 Návodu. Stejně pochybení u zajišťovacích měř je pak uvedeno v odst. 49. a 75. nového rozhodnutí inspektorátu, s odkazem na body č. 7, 19 a 45 Protokolu2.

[44] Obviněná absenci zajišťovacích měř dočasně stabilizovaných bodů obhájí podobně zobrazenou skutečností v příloze č. 15 Návodu a skutečností, že zajišťovací míry v době provádění terénních prací nešly technicky změřit. Obviněná uvádí, že k dohledání dočasně stabilizovaných bodů užívá aparaturu GPS, body vždy bez problémů dohledala a tento postup nikdy nezpochybňoval nikdo z členů šetřící komise ani z řad vlastníků dotčených pozemků. Dočasnou stabilizaci některých bodů obviněná obhájí rizikem poškození zemědělské techniky v případě jejich stabilizace trvalým způsobem s tím, že katastrální vyhláška takový způsob v § 91 připouští. Pro případ označení hranic pozemku v mokřadu obviněná jen konstatuje, že tento případ je diskutabilní a dále svou obhajobu v tomto bodě nijak nerozvádí.

[45] Obsah odst. 101. až 110. nového rozhodnutí inspektorátu pak předkládá resumé historického vývoje zásad pro vedení pozemkových evidencí, souhrn nalezených vad, úvahu nad závažností a rozsahem nalezených pochybení a polemiku nad argumentací obviněné, kterou vznášela během provádění dohledu a řízení o přestupku vedeném inspektorátem.

[46] Za přestupek byl obviněné uložen trest pokuty ve výši 175 000 Kč. Při stanovení výše pokuty inspektorát vycházel ze zákonné sazby, uvedené v § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví. Dále přihlédl k okolnostem, uvedeným v § 37 písm. a), c) a f) přestupkového zákona. Při posuzování povahy a závažnosti přestupku podle § 38 přestupkového zákona uvedl inspektorát jako výrazný až rozhodující faktor pro určení výše sankce velký rozsah zeměměřické činnosti postižené nalezenými vadami a také skutečnost, že způsobená pochybení jsou již promítnuta do katastrálního operátu a naprostou většinu z nich již tak nelze jednoduše napravit. Nalezené vady rovněž způsobily komplikace při zeměměřických činnostech navazujících na elaborát ZPH. Jako jednu z úvah o rozsahu vadami postižených výsledků zeměměřických činností inspektorát uvedl z veřejných zdrojů dostupnou cenu přípravných prací pro řešení pozemkové úpravy, vyčíslenou jako 2 137 080 Kč bez DPH.

[47] Inspektorát dále v odst. 127. nového rozhodnutí inspektorátu konstatoval, že obviněná se přestupku dopustila jako fyzická osoba, neboť u elaborátu ZPH a ZPMZ XXX figuruje pouze jako ověřovatel a nikoliv jako vyhotovitel. Vyhotovitelem je firma XXX s. r. o., obviněná pak v daném případě vystupuje jako její zaměstnanec, který jako osoba odborně způsobilá jménem jejího zaměstnavatele dané výsledky zeměměřických činností vyhotovil (a následně jako ÚOZI ověřil).

[48] V odst. 129. až 132. nového rozhodnutí inspektorátu je rozvedena úvaha o formě a míře zavinění přestupku. Inspektorát zde uzavírá, že obviněná spáchala přestupek z vědomé nedbalosti a v plné míře za něj odpovídá, neboť jako ÚOZI v souladu s § 16 odst. 2 zákona o zeměměřictví odpovídá za odbornou úroveň jí ověřených výsledků zeměměřických činností, za dosažení předepsané přesnosti a za správnost a úplnost náležitostí podle právních předpisů. O vědomou nedbalost jde podle inspektorátu z toho důvodu, že obviněná výsledky zeměměřických činností sama jako odborně způsobilá osoba vyhotovila. Formu a míru zavinění promítl inspektorát do svých úvah o výši ukládané sankce.

[49] Inspektorát dále v odst. 134. nového rozhodnutí inspektorátu konstatoval, že jako polehčující okolnost, vedoucí k dalšímu snížení sankce, považuje skutečnost, že na obviněnou je nahlíženo jako na dosud netrestanou z přestupku na úseku zeměměřictví.

[50] Při stanovení výše sankce se dále inspektorát zabýval osobními poměry obviněné. Konkrétně se pak jednalo toliko o její majetkové poměry, neboť obviněná jiné okolnosti ohledně svých osobních poměrů neuvedla. Inspektorát v odst. 136. nového rozhodnutí inspektorátu reagoval na přiznání k dani z příjmu fyzických osob, předložené obviněnou. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2021, čj. 4 As 238/2020-46 na tento důkaz nebral ohled, neboť obviněnou byl dodán jen vyplněný formulář daňového přiznání bez podpisu a bez údajů, z kterých by vyplývalo, že byl tento formulář skutečně finančnímu úřadu podán. Inspektorát tedy při zhodnocení osobních poměrů obviněné vycházel toliko z veřejně dostupných údajů o průměrné mzdě, z údajů o nemovitostech, kterých je obviněná vlastníkem a z výsledku hospodaření firmy XXX s. r. o., kde obviněná kromě pozice zaměstnance figuruje rovněž jako společník s obchodním podílem 50 %. Inspektorát pak uzavřel, že na základě předchozích úvah nepovažuje uloženou pokutu za likvidační.

[51] Při stanovení náhrady nákladů správního řízení podle § 95 odst. 1 přestupkového zákona se inspektorát řídil § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. a určil výši náhrady paušální částkou 1 000 Kč.

[52] Rozhodnutí inspektorátu bylo právnímu zástupci obviněné doručeno dne 20. 2. 2023. Odvolání obviněné bylo inspektorátu doručeno 6. 3. 2023. Z důvodu absence zákonných náležitostí odvolání, vyzval inspektorát obviněnou k jeho doplnění přípisem čj. ZKI CB-P-1/237/2022-31 ze dne 7. 3. 2023. Výzva byla obviněné doručena dne 7. 3. 2023.

Obviněná na ni reagovala doplněním svého podání (odvolání), které bylo inspektorátu doručeno dne 20. 3. 2023.

[53] Ve svém odvolání obviněná odmítá výrok o vině, postupně se vyjadřuje k jednotlivým bodům části II. odůvodnění nového rozhodnutí inspektorátu tak, jak již byly popsány výše v odst. [13] až [44]. Obviněná dále odmítá obvinění inspektorátu o neodborném postupu při ověřování výsledků zeměměřických činností a hájí se přístupem členů komise pro šetření hranic a vlastníků dotčených nemovitostí, kteří neuplatňovali žádné výhrady. Rovněž odmítá hodnocení inspektorátu o dodatečném účelovém dohledávání pokladů pro obhajobu svých postupů. Uloženou sankci hodnotí obviněná jako nepřiměřeně vysokou. Obviněná opakuje, že se cítí nevinná, zpochybňuje inspektorátem uvedenou formu a míru zavinění i výši uložené sankce. Odkazuje na doložené daňové přiznání a poukazuje na nedostatky v úvahách inspektorátu o likvidační výši uložené pokuty. Ke svému odvolání pak obviněná přikládá další dokumenty, které mají dokládat jak její příjmy, tak výsledky hospodaření společnosti XXX s. r. o. Dále rozvíjí úvahu ohledně očekávání zhoršení své ekonomické situace oproti minulým letům, což dává do souvislosti s obtížemi v době pandemie a rostoucí inflací. Obviněná rovněž zpochybňuje úvahy inspektorátu o svých majetkových poměrech a porovnání s průměrnými (běžnými) majetkovými poměry. V závěru této úvahy obviněná navrhuje výrazné snížení uložené pokuty či nahrazení trestu pokuty trestem napomenutí, pro což vidí prostor v absenci dolní sazby pokuty za projednávaný přestupek.

[54] Závěrem svého odvolání obviněná žádá o zrušení rozhodnutí inspektorátu a vrácení k novému projednání, případně o změnu rozhodnutí úřadem v tom smyslu, aby byl změněn výrok o vině, nebo alespoň snížena uložená pokuta.

[55] Inspektorát neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a o odvolání sám nerozhodl v rámci autoremedury. Podle § 88 správního řádu inspektorát předal příslušný spis se svým stanoviskem úřadu jako odvolacímu správnímu orgánu podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 359/1992 Sb.

II. Průběh odvolacího řízení před správním orgánem druhého stupně

[56] Správní spis s podaným odvoláním byl úřadu doručen dne 30. 3. 2023. Úřad se nejprve zabýval tím, zda byly splněny základní podmínky pro provedení odvolacího řízení. V daném případě byl inspektorátem projednáván přestupek ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, přičemž promlčecí doba pro tento přestupek, stanovená v § 17b odst. 4 zákona o zeměměřictví je 5 let, v případě jejího přerušení odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 8 let od jeho spáchání. Ke spáchání projednávaného přestupku došlo dne 3. 6. 2019, tedy promlčecí doba neuplynula a nedošlo tak k zániku odpovědnosti za tento přestupek. Podle § 96 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona se proti rozhodnutí, kterým byla vyslovena vina, může v plném rozsahu odvolat obviněný. V souladu s § 81 odst. 1 správního řádu může účastník podat odvolání proti rozhodnutí o přestupku, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu). Podle § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který odvoláním napadené rozhodnutí vydal. V daném případě bylo rozhodnutí inspektorátu obviněné oznámeno dne 20. 2. 2023, odvolání bylo inspektorátu doručeno prostřednictvím datové schránky právního zástupce obviněné dne 6. 3. 2023 a následně stejným způsobem doplněno dne 20. 3. 2023. Vzhledem k těmto skutečnostem úřad dospěl k závěru, že odvolání obviněné je přípustné, bylo podáno oprávněnou osobou u příslušného správního orgánu a bylo podáno včas.

[57] V souladu s § 98 odst. 1 přestupkového zákona úřad přezkoumal napadené rozhodnutí inspektorátu v plném rozsahu, přičemž v odvolacím řízení vycházel pouze z podkladů obsažených ve správním spisu inspektorátu. Vzhledem ke skutečnosti, že odvolací orgán vycházel z podkladů, se kterými se obviněná seznámila v průběhu řízení vedeného prvostupňovým orgánem, úřad obviněnou nevyzýval ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, aby se seznámila s podklady rozhodnutí a vyjádřila se k nim.

[58] Odvolání je částečně důvodné.

[59] Skutkovou podstatu projednávaného přestupku definuje zákon o zeměměřictví v § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, podle kterého se ÚOZI dopustí přestupku tím, že nedodrží podmínky nebo povinnosti stanovené tímto zákonem pro ověřování výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí České republiky nebo základní státní mapové dílo. V souladu s § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví může být za tento přestupek uložena pokuta do výše 250 000 Kč. Povinnosti ÚOZI, které v projednávaném přestupku neměla obviněná dodržet, vymezuje zákon o zeměměřictví v § 16 odst. 1 písm. a). Podle tohoto ustanovení je ÚOZI povinen jednat odborně, nestranně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci při ověřování výsledků zeměměřických činností uvedených v § 13 odst. 1 písm. a), b) a d). Zákon o zeměměřictví a dále v § 16 odst. 2 stanoví, že ÚOZI odpovídá za odbornou úroveň jím ověřených výsledků zeměměřických činností, za dosažení předepsané přesnosti a za správnost a úplnost náležitostí podle právních předpisů. Uvedené náležitosti výsledků zeměměřických činností jsou potom stanoveny v katastrálním zákoně, katastrální vyhlášce a Návodu, kde je obsah citovaných právních předpisů podrobněji rozveden.

[60] Obviněná je ÚOZI a jako taková vedená úřadem v seznamu ÚOZI s číslem úředního oprávnění XXXX (v seznamu úřadu vedena pod poř. č. XXXX), a to s rozsahem oprávnění podle § 13 písm. a) zákona o zeměměřictví. Obviněná tedy má vlastnosti zvláštního subjektu přestupku podle § 12 písm. a) přestupkového zákona a je deliktně způsobilá ke spáchání přestupku ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví.

[61] Úřad se shoduje se zjištěním inspektorátu, který ostatně ani obviněná nerozporuje, a to že obviněná dne 3. 6. 2019 ověřila pod číslem ověření xx/2019 elaborát ZPH a s ním související ZPMZ XXX. Dle inspektorátu obviněná tyto výsledky zeměměřických činností ověřila i přesto, že obsahovaly vady a nedostatky. Ty inspektorát popsal v odůvodnění nového rozhodnutí inspektorátu, přičemž vycházel z výsledků dvou provedených dohledů, které jsou shrnuty v Protokolu1 a Protokolu2, na které ve svém rozhodnutí rovněž odkázal.

[62] Úřad prověřil jednotlivé body Protokolu1 a Protokolu2, o které se inspektorát opřel při hodnocení spáchaného přestupku. S ohledem na značný počet vytýkaných vad je jejich hodnocení úřadem provedeno souhrnně, přičemž konkrétní body, hodné zvláštního zřetele, jsou pak ještě následně podrobněji rozebrány.

[63] Obecně se úřad naprosto nemůže ztotožnit s argumentací obviněné v případech, kde odchýlení se od zásad, uvedených v předpisech, obhajuje souhlasem členů komise, dotčených vlastníků, nebo i „tichým souhlasem“ katastrálního úřadu vyjádřeným tím, že katastrální úřad její výsledky zeměměřických činností převzal. Za kvalitu ověřených výsledků zeměměřických činností odpovídá jen a pouze ÚOZI, který tyto výsledky zeměměřických činností ověřil. Právě ÚOZI je totiž ze zákona garantem správnosti a úplnosti těchto výsledků zeměměřických činností a nemůže svou odpovědnost rozměňovat mezi osoby, které se na tvorbě zeměměřické činnosti jakkoliv podílely, nebo byly dokonce jen účastny jejímu vzniku. Katastrální úřad pak při převzetí výsledků zeměměřických činností provádí přezkum těchto výsledků v jiném a zpravidla výrazně menším rozsahu, než inspektorát při provádění dohledu, který může vést až k řízení o přestupku na úseku zeměměřictví. Rovněž nelze připustit myšlenku obviněné, že lze některé postupy odporující předpisům obhájit následným snažším prováděním pozemkové úpravy nebo vstřícnějším přístupem k dotčeným vlastníkům. Pokud závazné předpisy výslovně výjimku ve stanovených postupech nepřipouštějí, pak ji nelze ve výsledku zeměměřické činnosti realizovat, byť s dobrým úmyslem.

[64] U vytýkaných formálních nedostatků (uvedených výše ve skupině 1.1 až 1.4) je nutno souhlasit s tvrzením inspektorátu. Příslušné předpisy hovoří zcela jasně o náležitostech ověřovaných výsledků zeměměřických činností a v inspektorátem vytýkaných případech nedávají možnost volby alternativní formy nebo obsahu. Úřad se rovněž shoduje s názorem inspektorátu, že ty části náčrtů, které inspektorát uvádí ve svém rozhodnutí, jsou opravdu vyhotoveny v nevhodném měřítku a bez doplnění náčrtů detaily je mnoho informací z nich vyplývajících nejednoznačných až nezachytitelných. Argumentace obviněné, že v novém rozhodnutí inspektorátu jsou vloženy rozmazané snímky původních obrázků, nemůže obhájit nevhodně vyvedené grafické znázornění, neboť i na (původních) ostřejších výkresech

v originálních souborech PDF je kresba vyvedena takovým způsobem, že se její některý obsah navzájem překrývá, či je tak blízko u sebe, že ztrácí schopnost jednoznačně popsat zobrazovanou skutečnost. Úřad se rovněž naprosto ztotožňuje s názorem inspektorátu na obsah technické zprávy. Ta by měla obsahovat dostatečně podrobný popis celého procesu vzniku elaborátu, aby bylo i s odstupem několika let patrné, proč byly zeměměřické činnosti provedeny právě zvoleným způsobem. Dostatečně podrobný popis v technické zprávě je důležitý zejména v případech, ve kterých je řešena jakkoliv nestandardní situace nebo zvolen jiný než běžný postup. Pokud se obviněná „*nedomnívá, že TZ (technická zpráva – pozn. úřadu) má být psána jako obhajoba pro ověřovatele*“, pak tím přirozeně nese riziko, že nebude zpětně schopna některé postupy obhájit nebo věrohodně doložit. Pak jí nezbude, než argumentovat ústní dohodou s členy komise nebo s vlastníky nemovitostí, jak tomu ve své obhajobě často činí.

[65] Úřad se rovněž shoduje s inspektorátem, že ač je obhajoba obviněné v některých bodech podložena dobrou odbornou argumentací, jedná se o skutečnosti, které měly být v první řadě zachyceny a zdůvodněny v ověřeném elaborátu ZPH a ZPMZ XXX, kde ovšem uvedeny nejsou. Následnou obhajobou v přestupkovém řízení nelze zhojit nedostatky ověřeného výsledku zeměměřické činnosti. Ten má svým obsahem a kvalitou sám o sobě obstát při odborném posouzení tak, aby k zahájení řízení o přestupku vůbec nedošlo. Tato skutečnost velmi úzce souvisí s až příliš strohým obsahem technické zprávy, která pak přirozeně nemůže dostatečně zachytit odborné úvahy obviněné při vyhotovení a ověření výsledku zeměměřické činnosti.

[66] Skupina 2 vytýkaných nedostatků se týká základních principů šetření hranic. Úřad zde musí odmítnout postupy, které obviněná praktikovala u většiny tohoto typu vytýkaných vad. Základním a naprosto stěžejním principem šetření hranic pozemků je jejich zjišťování podle skutečného stavu terénu (viz § 42 odst. 1 katastrálního zákona a § 50 odst. 1 katastrální vyhlášky). Důvodem je naplnění základního cíle šetření, tj. v následném obnoveném katastrálním operátu v rámci daných možností co nejvíce ztotožnit evidovaný stav pozemkové evidence a skutečné průběhy hranic pozemků v terénu. V místech, kde je nalezena jednoznačná a trvale stabilizovaná hranice pozemku, pohledově odpovídající jejímu dosavadnímu zákresu v katastrální mapě, je tato předmětem šetření při zjišťování průběhu hranic. Ani následné zjištění (nebo odhad při šetření) o překročení mezních odchylek nemůže vést ke změně takového postupu. Šetřit hranici po tzv. předvytyčené hranici i v místech, kde je nalezena trvale označená hranice pohledově odpovídající hranici evidované, kterou jako takovou zjevně vlastníci uznávají a v jejím rozsahu užívají své pozemky, je hrubým porušením základních principů tvorby obnoveného katastrálního operátu jak novým mapováním, tak na podkladě výsledků pozemkových úprav. Argumentace obviněné, že v některých případech je sporné vyšetřit, kudy hranice skutečně vede (např. u posuzování opěrné zdi či svahu) by mohla být na místě, pokud by však obviněná tuto hranici nevyšetřila tak, že nalezenou rozhradu (např. opěrnou zeď či podezdívku plotu) fakticky dělí na dvě části připadající dvěma různým vlastníkům. Takový postup je naprosto neakceptovatelný a odborně neobhajitelný. Úřad rovněž shodně s inspektorátem nerozumí postupu, proč je při zaměření situace nějakým způsobem vyhodnoceno rozhraní druhů (nebo způsobů využití) pozemků, to je tedy jako polohopis zobrazeno v náčrtu hnědě, ale následně je hranice vyšetřena v jiném průběhu (opět po předvytyčené hranici, ač tato má pohledově odpovídající průběh s dříve zaměřenou hranicí druhů pozemků). Takový výsledek považuje úřad za neodborný a matoucí pro jakéhokoliv uživatele výsledku zeměměřické činnosti.

[67] K trvalému označení hranic (uvedeno výše pod skupinou vad číslo 3) úřad uvádí, že i v tomto případě setrvává na svém původním názoru a shoduje se zjištěním a závěrem inspektorátu. Katastrální vyhláška v § 91 vyčerpávajícím způsobem popisuje, jakým způsobem mají být trvale označeny lomové body hranic. V předposlední větě § 91 odst. 1 katastrální vyhlášky se pak výslovně hovoří o stabilizaci bodů v bažinatých územích. V § 91 odst. 2 katastrální vyhlášky je pak uveden postup, jak stabilizovat hranice nepřímým způsobem v případě, že stabilizace přímo v lomovém bodě hranice není možná. Katastrální vyhláška sice např. v § 91 odst. 2 a 6 uvádí možnost, kdy lze hranici výjimečně označit dočasným způsobem,

nicméně pokud tento důvod není výslovně ve výsledku zeměměřické činnosti uveden, lze jen těžko zpochybnit konstatování, že nebyl označen způsobem, jaký vyžadují předpisy. U označení hranic pozemků v podmáčeném či bažinatém terénu sama obviněná nerozporuje, že nedodržela postup stanovený předpisy.

[68] K chybějícímu nebo chybnému vyznačení kontrolních oměrných měř úřad dodává, že v některých případech akceptuje zdůvodnění obviněné, opřené o technické možnosti měření oměrných. Toto vytýkané pochybení je ovšem v porovnání s ostatními, jednoznačně prokázanými, tak nevýznamné, že jeho uvedení inspektorátem nezpůsobuje nezákonnost nového rozhodnutí inspektorátu ani nemohlo mít vliv na určení výše uložené pokuty.

K některým konkrétním vadám elaborátu ZPH a ZPMZ XXX pak úřad uvádí:

[69] Pokud Návod ve své příloze hovoří o tom, že součástí elaborátu jsou pomocné grafické koncepty, pokud existují, pak se tím myslí situace, kdy a priori nejsou pomocné grafické koncepty vůbec vyhotovovány, neboť jsou zpracovány rovnou v elektronické podobě, která umožní jejich převod do náčrtu zjišťování průběhu hranice bez překreslování a přepisování údajů v nich obsažených. Pokud je nutno pomocný grafický koncept jakkoliv přepracovat nebo přepsat, aby se z údaje z něj promítly do náčrtu, pak právě z důvodu dohledání možné chyby při přepisu či překreslování musí být pomocné grafické koncepty součástí elaborátu ZPH. Argumentace obviněné, že pomocné grafické koncepty sice vyhotovila, ale pro jejich poškození nebo znečištění během práce v terénu s nimi je nakonec součástí elaborátu neučinila, tak nemůže obstát. Pokud pomocné grafické koncepty byly vyhotoveny, přičemž z technické zprávy elaborátu ZPH nevyplývá, že by byla jejich existence nahrazena výše popsanou alternativou a ani zde není uveden jiný závažný důvod pro jejich nedoložení, není jejich začlenění jako součástí elaborátu volbou zhotovitele, ale automatickou povinností. Jejich absenci tedy inspektorát v odst. 30. nového rozhodnutí inspektorátu vytýká oprávněně.

[70] Obviněná podrobněji rozebírá situaci, zachycenou v bodě č. 86 Protokolu¹. I zde je na její postup vyhodnocení hranice příléhavé obecné zhodnocení v odst. [66]. Šetření má proběhnout podle skutečného stavu v terénu. Úřad naprosto postrádá odborně validní argumentaci pro provedení šetření způsobem, jakým jej realizovala obviněná. V případě, kdy je v terénu nalezeno oplocení, je nutno vyhodnotit, zda pohledově odpovídá dosavadnímu evidovanému stavu. Pokud ano, šetří se hranice po skutečné hranici v terénu. Pokud rozhrada pohledově neodpovídá jejímu obrazu v dosavadní katastrální mapě (což se jeví i z náčrtu, který vyhotovila obviněná v rámci elaborátu ZPH), bylo na místě prověřit původní výsledek zeměměřické činnosti (záznam podrobného měření změn č. 11 z července 1973) a v této fázi se vydat cestou opravy dosavadního stavu. Obviněná však zvolila třetí (a nutno říci, že zcela nesprávný) postup, ve kterém zakreslila v náčrtu plot jako polohopisný prvek a hranici vyhodnotila jako vyšetřenou dle jejího dosavadního zákresu v katastrální mapě (která tedy neodpovídá ani skutečnému průběhu rozhrady v terénu, ani jejímu originálnímu zaměření z původního výsledku zeměměřické činnosti).

[71] Úřad není ani nyní, podobně jako ve svém rozhodnutí čj. ČÚZK-42546/2022 ze dne 14. 12. 2022, přesvědčen o správnosti argumentace obviněné na obhajobu pochybení, uvedenou v odst. [40] (inspektorát vytýkanou vadu popisuje v bodu č. 11 Protokolu²). Při kontrolním měření stávajících bodů nelze pouze mechanicky, bez individualizace konkrétní situace, porovnávat dosažené odchylky s příslušnými mezními odchylkami a při nepřekročení mezních odchylek prohlásit nalezené body v terénu a měření za zcela vyhovující, a to zcela bez ohledu na velikost takto kontrolně zjištěného souboru dat (jednoduše z toho důvodu, že mnohdy větší soubor dat k dispozici není; i takový soubor dat však lze podrobit statistické analýze, čehož by odborník, jakým ověřovatel je, měl být schopen). Pokud je na určitém polohově soustředěném souboru bodů kontrolním měřením dosaženo odchylek blízkých odchylce mezní, mělo by to odborníkovi znalému teorie chyb signalizovat potenciální zdroj chyby, kterým by se měl dále zabývat. Ověřovatel je fakticky považován za osobu s nejvyšším stupněm odbornosti v dané oblasti a ignorování takového zjištění bez jakékoliv reakce na něj je zásadním odborným selháním. Pokud by obviněná projevila odbornou péči, očekávatelnou od ověřovatele, sama by odhalila chybně evidované kódy kvality takto kontrolně měřených bodů a mohla tuto jinou

nepřesnost ve spolupráci s katastrálním úřadem napravit ještě před pokračováním prací na pozemkové úpravě. Výsledný (a nežádoucí) stav, kdy po dokončení pozemkové úpravy a jejím zápisu do katastru budou následně na těchto bodech změněny kódy kvality z 3 na 8, což ve finále nenaplnuje jeden z účelů provedení pozemkové úpravy, jde zcela k její tíži a to z důvodu nedostatečně spolehlivě zjištěného stavu věci při ověřování výsledků zeměměřických činností.

[72] Pokud obviněná ve své obhajobě (str. 10 nahoře) uvádí, že úřad ve svém předcházejícím rozhodnutí zpochybnil bod č. 38 Protokolu2, pak nemá pravdu. Úřad ve svém rozhodnutí čj. ČÚZK-42546/2022 ze dne 14. 12. 2022 polemizoval nad jednoznačností vytýkaných pochybení, na které inspektorát odkazuje v bodech č. 38 a 130 Protokolu1. Tyto body již v novém rozhodnutí inspektorátu uvedeny jako pochybení nejsou. Další text v obhajobě obviněné vyvrací možnost písařské chyby (záměna Protokolu1 a Protokolu2).

[73] Úřad souhlasí s obviněnou, že inspektorátem citovaná „*Pracovní pomůcka k posuzování výsledku šetření při ZPH v porovnání s evidovanou hranicí v KN*“ byla vydána až po spáchání přestupku. Je nutno ovšem dodat, že tato pomůcka, vydaná úřadem pod čj. ČÚZK-12787/2019-22 dne 27. 8. 2019, obsahuje přehledně graficky zpracované shrnutí dosavadně preferovaných postupů při zjišťování průběhu hranic a neznamena zásadní zvrát v pohledu úřadu na postupy při zjišťování hranic pozemků. Nelze tak argumentovat její nepoužitelností pro zdůvodnění správnosti kontrolovaných postupů.

[74] Z nalezených vad a nedostatků, které byly prokázány bez důvodných pochybností, lze jednoznačně učinit závěr, že tyto výsledky zeměměřických činností nesplňují požadavky stanovené předpisy na správnost a úplnost jejich náležitostí. Rovněž bylo prokázáno, že při tvorbě elaborátu ZPH a ZPMZ XXX nebylo postupováno s náležitou odbornou péčí, jaká je od ÚOZI, jako vysoce specializovaného experta, očekávána, a obviněná prokazatelně nedostála požadavku zákona vycházet při ověřování výsledků zeměměřické činnosti ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Úřad považuje za prokázané, že obviněná naplnila skutkovou podstatu přestupku podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví.

[75] Úřad se ztotožňuje se závěrem inspektorátu, který je uveden v odst. [47], tj. že obviněná se přestupku dopustila jako fyzická osoba, neboť elaborát ZPH a ZPMZ XXX ověřila v pozici zaměstnance vyhotovitele zeměměřické činnosti a nikoliv jako osoba samostatně výdělečně činná.

[76] Podle § 15 odst. 1 přestupkového zákona se vyžaduje k odpovědnosti fyzické osoby zavinění, přičemž postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon jinak. Inspektorát neprokázal, že by cílem jednání obviněné bylo v první řadě porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem (tedy úmysl). Na druhou stranu se úřad shoduje s názorem inspektorátu, že s ohledem na naplnění skutkové podstaty přestupku a prokázání, že se jej dopustila obviněná, k zavinění z nedbalosti nepochybně došlo. Obviněná ve své obhajobě polemizuje s hodnocením inspektorátu jako se zaviněním z vědomé nedbalosti. Domnívá se, že když už by měla být uznána vinnou, tak by se jednalo o nedbalost nevědomou. Při řešení posuzování této věci úřad vychází z následující úvahy: Obviněná je jako ověřovatel na pomyslném „vrcholu“ žebříčku odbornosti pro danou oblast a má se za to, že po odborné stránce disponuje tím nejvyšším stupněm znalostí pro praktické aplikace zeměměřictví (nejen) v oblasti katastru nemovitostí. S ohledem na podmínky, jaké pro získání úředního oprávnění pro ověřování výsledků zeměměřických činností zákon stanoví (viz § 14 odst. 2 zákona o zeměměřictví), nelze spekulovat o tom, zda vědět měla či mohla, jaké jsou předepsané postupy pro vyhotovení výsledků zeměměřických činností užívaných pro katastr nemovitostí. Právě z podmínek pro získání úředního oprávnění pro ověřování výsledků zeměměřických činností musel ÚOZI prokázat, že tyto znalosti zcela jistě má, jinak by toto oprávnění nezískal. Pokud je pak sám odborně způsobilou osobou, která výsledek zeměměřické činnosti vyhotoví a zároveň následně ověří, je prakticky vyloučeno, aby se ověřením takového výsledku s vadami tento odborník dopustil přestupku z nevědomé nedbalosti, neboť svou činnost přímo sám provedl v rozporu se svými odbornými znalostmi. V daném případě se tedy jedná o situaci, kdy obviněná věděla, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhala na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí, což je definice vědomé

nedbalosti podle § 15 odst. 3 písm. a) přestupkového zákona. Inspektorát v souladu s § 38 písm. e) přestupkového zákona promítl druh a míru zavinění do svých úvah o výši pokuty, přičemž úřad se se závěrem této úvahy ztotožňuje.

[77] Za přestupek byla obviněná uložena pokuta ve výši 175 000 Kč, což je ve výši 70 % zákonné sazby pro projednávaný přestupek, která je stanovena § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví jako 250 000 Kč. Při určení výše pokuty je správní orgán povinen řídit se § 37 přestupkového zákona. Zohledňuje se tedy povaha a závažnost přestupku (podle § 38 přestupkového zákona), polehčující okolnosti (podle § 39 přestupkového zákona), přitěžující okolnosti (podle § 40 přestupkového zákona), u fyzické osoby pak její osobní poměry, u právnické nebo podnikající fyzické osoby povaha její činnosti. Uvedená kritéria není nutno zkoumat všechna vyčerpávajícím způsobem, ale měla by být zohledněna v takovém rozsahu, aby byl naplněn požadavek individualizace zvoleného trestu. Zákon tedy dává správnímu orgánu možnost volného správního uvážení, ale zároveň mu určuje pravidla, kterých se musí při takovém uvážení držet. Těmi jsou jednak podmínky vyplývající z přestupkového zákona, ale i obecné zásady činnosti správních orgánů, zakotvené v úvodních ustanoveních správního řádu (část první, hlava II).

[78] Úvahy správního orgánu, zohledňující všechna výše popsaná kritéria, pak vedou k uložení správního trestu, a to takového druhu a takové výměry, aby splnil svůj primární účel. Tímto účelem je generální i individuální prevence, tedy jednak signál společnosti, že takové jednání je nežádoucí a bude náležitě trestáno, a jednak zásah do osobní sféry pachatele přestupku, aby uložená sankce výrazně kompenzovala zisk nebo výhodu, kterých mohl spácháním přestupku dosáhnout, a tím ho do budoucna odradila od opakovaného páchání přestupku. Zákonná úprava i z ní vycházející judikatura při tom reflektuje zájem společnosti na tom, aby měl pachatel možnost se napravit a především dále aktivně fungovat jako přínos společnosti. To by mělo být zohledněno v úvaze o výši pokuty. Ta by tak měla být souhrnným obrazem závažnosti konkrétního deliktu a úvahy, zda bude uložený správní trest pro pachatele dostatečně citelný, ale zároveň pro něj nebude likvidační. Jedná-li se o fyzickou osobu, přihlídně se rovněž k jejím osobním poměrům. Zde je nutno doplnit, že hodnocení osobních poměrů pachatele není omezeno pouze na jeho majetkové poměry, byť ty budou jedním z hlavních hodnotících kritérií. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že důkazní břemeno pro doložení osobních poměrů, které by měly vést ke snížení uložené pokuty, je na obviněném. Pokud obviněný relevantní podklady pro posouzení svých osobních poměrů nedoloží, může je pak správní orgán posoudit sám vlastním uvážením nebo odhadem, jak ostatně vyjádřil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 20. 5. 2021, čj. 1 As 373/2020-40.

[79] Nové rozhodnutí inspektorátu obsahuje všechny výše uvedené úvahy, včetně jejich vlivu na výslednou výši pokuty. Během řízení v prvním stupni měl inspektorát k dispozici pouze nepodepsané a finančním úřadem nepotvrzené přiznání k dani z příjmu fyzických osob. Jak již bylo podrobněji rozvedeno v odst. [50], na obsah tohoto daňového přiznání nebral inspektorát ohled a likvidační potenciál uložené sankce posuzoval poměrem k průměrné mzdě v ČR, hospodářskému výsledku právnické osoby, kde je obviněná společníkem a se zohledněním údajů o nemovitých věcech ve vlastnictví obviněné.

[80] Při posuzování výše sankce jsou dle názoru úřadu v novém rozhodnutí inspektorátu obsaženy všechny potřebné úvahy pro její řádné stanovení, a to s ohledem na požadavky, vyplývající z přestupkového zákona. Se všemi uvedenými závěry inspektorátu se úřad ztotožňuje a s odůvodněním výše uložené sankce odkazuje na nové rozhodnutí inspektorátu.

[81] Ve svém odvolání obviněná kromě názoru, že sankci považuje za nepřiměřeně vysokou, namítá i skutečnost, že se inspektorát nezabýval jejím přiznáním k dani z příjmu fyzických osob za r. 2021, které doložila během ústního jednání. Pro účely odvolacího řízení pak obviněná využila možnosti, kterou oproti běžnému správnímu řízení dává řízení o přestupku (v § 97 odst. 1 přestupkového zákona) a v rámci svého odvolání navrhla jako další důkaz svoje již podepsané a finančním úřadem potvrzené přiznání k dani z příjmu fyzických osob, stejně tak jako daňová přiznání firmy XXX s. r. o. a přehled jejich hospodářských výsledků. Úřad se tedy

těmito důkazy, navrženými obviněnou pro účel posouzení likvidačního potenciálu uložené sankce, podrobně zabýval v odvolacím řízení.

[82] Úřad se, stejně jako inspektorát, zabýval jen majetkovými poměry obviněné, neboť jiné osobní poměry, mající vliv na výši sankce, obviněná jako důkaz nenabídla. Vycházel při tom z materiálů obsažených ve spisech, z veřejně přístupných informací a dokumentů, předložených obviněnou v rámci odvolání.

[83] Z důkazního materiálu získaného v odvolacím řízení vyplývá, že příjmy obviněné plynou ze 4 zdrojů:

- a. Příjmy ze zaměstnání u firmy YYY s.r.o. se sídlem xxx (IČ XXXX); zde je uveden hrubý příjem za rok 2021 ve výši 120 000 Kč.
- b. Příjmy ze zaměstnání u firmy XXX s.r.o. se xxx (IČ XXXX); zde je uveden hrubý příjem za rok 2021 ve výši 187 255 Kč.
- c. Příjmy jako osoby samostatně výdělečně činné (Ing. XY se sídlem xxx, IČ XXXX); zde je uveden hrubý příjem za rok 2021 ve výši 71 623 Kč.
- d. Potenciální příjem jako zisk společníka s velikostí podílu 50% ve firmě XXX s.r.o. se sídlem xxx (IČ XXXX); dle dodaných dokumentů měla firma v r. 2021 čistý obrát 11,956 mil. Kč a vykázala hospodářský výsledek 1,583 mil. Kč.

[84] Dále ze spisového materiálu a veřejně dostupných informací vyplývá, že obviněná je vlastníkem:

- a. Bytové jednotky č. xxx/x v domě na adrese XXXX, s kterou souvisí vlastnictví pozemků v katastrálním území XXXX (obci XXXX), a to pozemky evidované jako:
 - parcely č. AAA, BBB, CCC, DDD, EEE a FFF (u všech se jedná o spoluvlastnický podíl 1/48)
 - parcela č. GGG (spoluvlastnický podíl 91/1416)
- b. Pozemku, evidovaného jako parcela č. HHH v katastrálním území xxx (obec XXX, okres YYY) s evidovanou výměrou 784 m² a druhem pozemku orná půda. V územním plánu obce XXX je tento pozemek určen k zastavění a v jeho těsném sousedství již také stojí četné novostavby, jedná se tedy fakticky o stavební parcelu.

Na žádných z výše uvedených nemovitostí nevázne zástavní právo, které by zavazovalo obviněnou k pravidelným finančním výdajům.

[85] Jestliže obviněná dle odst. [84] nemá žádné významné trvalé finanční závazky (resp. to ani sama neuvedla), je dle názoru úřadu možné údaje, uvedené v odst. [83] vzít za podklad pro nastavení kritéria likvidačního potenciálu uložené pokuty v poměru k prokázaným příjmům obviněné. Ke své úvaze úřad využil analogii legis, konkrétně pak analogii se zásahem do osobní (finanční) sféry zaměstnance v případě náhrady škody, kterou neúmyslně způsobí zaměstnavateli. Podle § 257 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“) nesmí výše požadované náhrady škody způsobené z nedbalosti přesáhnout u jednotlivého zaměstnance částku rovnající se čtyřapůlnásobku jeho průměrného měsíčního výdělku před porušením povinnosti, kterým způsobil škodu. Ač si je úřad vědom naprosto rozdílného účelu, jaký plní náhrada škody zaměstnavateli a sankce uložená v přestupkovém řízení, vychází ze skutečnosti, že ve svém důsledku se také jedná o zásah do finanční sféry osoby, po které je peněžní plnění vyžadováno. Úřadu není známa judikatura, která by tento strop plnění korigovala v závislosti na jiných osobních poměrech zaměstnance. Nejvyšší soud toliko ve svém rozsudku ze dne 9. 12. 2015, čj. 21 Cdo 773/2014, odmítl uzavření dohody o úhradě škody ve výši, která tuto horní hranici přesahuje. Pokud tedy zákonodárce v zákoníku práce předpokládá, že zaměstnanec, mající stálý příjem, by měl být schopen hradit škodu ve výši čtyřapůlnásobku průměrného měsíčního výdělku, má úřad za to, že právě čtyřapůlnásobek průměrného měsíčního výdělku by mohl být považován za únosnou finanční zátěž pro ekonomicky aktivní osobu, která takovou zátěž na jedné straně pocítí, ale na straně druhé jí nepřivede do životně tísnivé situace (to vše s vědomím

možnosti sjednání splátkového kalendáře, kterou nabízí i celní správa při vymáhání uložených pokut). Pokud tedy z údajů, které sama obviněná úřadu poskytla, vyplývá, že v roce 2021 měla (hrubý) příjem 187 255 Kč z jednoho zaměstnání, 120 000 Kč z druhého zaměstnání a 71 623 Kč jako osoba samostatně výdělečně činná, uvažuje pro stanovení pokuty úřad jako průměrný měsíční výdělek částku 31 573 Kč. Do tohoto příjmu úřad nezapočítává potenciální rozdělení zisku z hospodaření firmy XXX s.r.o., neboť o jeho rozdělení nemá informace, tedy jej v duchu zásady *in dubio mitius* (v pochybnostech mírněji) považuje za nerozdělený mezi společníky firmy. Výše uvedenou logikou pak úřad dospěl k výši pokuty 142 078 Kč, která by s přihlédnutím k popsané analogii s náhradou škody neměla být pro obviněnou likvidační, neboť by měla být schopna uhradit ji ze svých stálých příjmů podobně, jako by v postavení zaměstnance hradila škodu způsobenou zaměstnavateli. Obdobně, jako je tomu u daní a poplatků, zaokrouhlil úřad tuto částku na celé stokoruny dolů a moderoval inspektorátem uloženou pokutu jejím snížením na částku 142 000 Kč.

[86] Přezkoumáním výroku napadeného rozhodnutí, kterým byla obviněná uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč, úřad dospěl k závěru, že tento výrok je dostatečně opřen o § 95 odst. 1 přestupkového zákona a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.

III. Závěr

[87] Úřad neshledal obhajobou napadené nové rozhodnutí inspektorátu nezákonným nebo nesprávným. V návaznosti na nové důkazy obviněné, které podala spolu s odvoláním, úřad pouze zohlednil nové okolnosti, svědčící o příjmech obviněné a mající vliv na určení výše pokuty. Nové rozhodnutí inspektorátu úřad pouze změnil v tom smyslu, že u uložené pokuty snížil její výši.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat, resp. nelze podat rozklad podle § 152 správního řádu.

JUDr. Iveta Bláhová

vedoucí samostatného oddělení kontroly a dohledu

Oznamuje se doručením stejnopisu: JUDr. Pavel Dostál, advokát, IDDS: ikwhsek

Na vědomí: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích,
IDDS: 6asadpz